

Interessenternes Tilskud udgjør $\frac{1}{4}$ Million Rd., hvilket dog maatte være det mindste Betsløb, der vilde kunne fordres. Det vilde nu vistnok være temmelig uheldigt, om man saaledes af Sparekasserne skulde udsøge dem, der vilde være stikkede til Anbringelsen af de Umyndiges Midler, og derved muligens kaste en Skygge over de andre Sparekasser, hvoriblandt flere kunne være meget gode Pengeinstituter, fordi de ikke kunne opfylde de dertil nødvendige Betingelser, hvoriblandt navnlig den at svare 4 pCt. Jeg troer ogsaa, at det vist vilde være meget vanskeligt, saaledes som den ærede sidste Taler antydede, at kunne ved Lov eller specielle Regler faae tilsvarende Bestemmelser indførte i Sparekassernes Statuter, og at det vilde være tvivlsomt, hvorvidt vedkommende Instituter vilde være villige til at gaae ind derpaa. Jeg troer desuden, at det ikke kan nægtes, at der blandt Sparekasserne findes enkelte, der ikke ere solide, og jeg skjønner derfor ikke rettere end, at det, naar man dog vil være nødsaget til at foretage en Sønbring blandt dem, maa anses for i høi Grad betænkeligt at gaae denne Vej. Iigesaalidt vil der med Hensyn til den stedlige Credit eller Capitalernes Frugtbargjørelse være nogen stor Fare for, at de ikke ville komme den Egn tilgode, hvorfra de ere komne, naar kun de locale Laanebestyrelser bevares, saa at der heller ikke af den Grund kan være stærk Opfordring til at vælge Sparekasserne.

Bonne: Det er allerede en heel Deel Aar siden, at nærværende Sag først blev forelagt for den lovgivende Forsamling, og jeg maa beklage, at den ikke allerede for længere Tid siden er bleven fuldstændig ordnet. Som de Fleste af Forsamlingen vistnok ville erindre, blev Forslaget vistnok oprindeligt foranlediget ved de mange Tab, der vare foraarstagede de Umyndige, idet mange af de Umyndiges Midler vare gaaede tabte af Mangel paa Garantien. Det er derfor for mig Hovedsagen ved Ordningen af dette Forhold, at man opnaaer en saadan Ordning, hvorved den størst mulige Garantien kommer tilstede, og det forekommer mig, at man opnaaer denne ved at have Overformynderimidlerne henlagte under een samlet

Bestyrelse. Forslag til denne Sags Ordning have foreligget i mange forskjellige Stikfælsler; man har saaledes villet henlægge Bestyrelsen til de locale Autoriteter, Amtsrådene; man har ogsaa villet overdrage den til Stifterne, men tilsidst blev der i Folkeetinget vedtaget et Forslag, der vel maa betragtes som et Mæglingforslag, som gik ud paa at oprette to Overformynderier, eet for Sjælland og eet for Værne. Det forekommer nu mig, at naar man fastholder, at Garantien er Hovedgæmmedet, da vil dette i en fuldkomnere Grad naaes, naar man har eet Overformynderi, end naar man har to. Jeg skal indrømme, at der kan være tilstrækkelig Garantien ogsaa ved to Overformynderier, men utvilsomt er Garantien bedre ved eet, navnlig naar dette, saaledes som Lovudkastet foreslaaer, bliver henlagt under det allerede bestaaende Overformynderi i Kjøbenhavn, og det derhos kan erholde Understøttelse af den Reservecassend, der allerede er tilstede ved dette Overformynderi. Dertil kommer, at Administrationsomkostningerne i alt Fald vilde blive billigere for eet Overformynderi end for to. — Jeg kan aldeles ikke gaae ind paa, hvad der blev antydet af den ærede 1ste Landsstingsmand for 10de Kredts (Sessen), og som han da ogsaa erklærede ikke at ville fastholde, nemlig at man skulde gaae over til Bærgbestyrelse. Medens denne Bestyrelsesmaade vel synes at være den naturlige, forekommer den mig derimod ikke at kunne give den tilstrækkelige Garantien. En Bærg kan idag være solid nok til at overtage Bærgemaallet, men han kan maaskee imorgen være i en ganske anden Stilling. Man seer jo, at Mange, der som sødte Bærger komme til at overtage Bestyrelsen af Umundiges Midler, ikke kunne administrere deres egne Midler, og endnu mindre kunne de da tilstrækkeligt sørge for de Umundiges Formue. — I Forbindelse hermed skal jeg som en Grund til, at jeg gaaer ind paa at samle Overformynderierne til eet, anføre den Bestemmelse, der i Lovforslaget er foreslaaet om Laanebestyrelser. Uden den vilde jeg holde paa flere Overformynderier. Naar denne Bestemmelse derimod bliver staaende, kan jeg ikke finde, at der af Billigheds- eller Beskæmmelighedshensyn skulde være Grund til at